Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

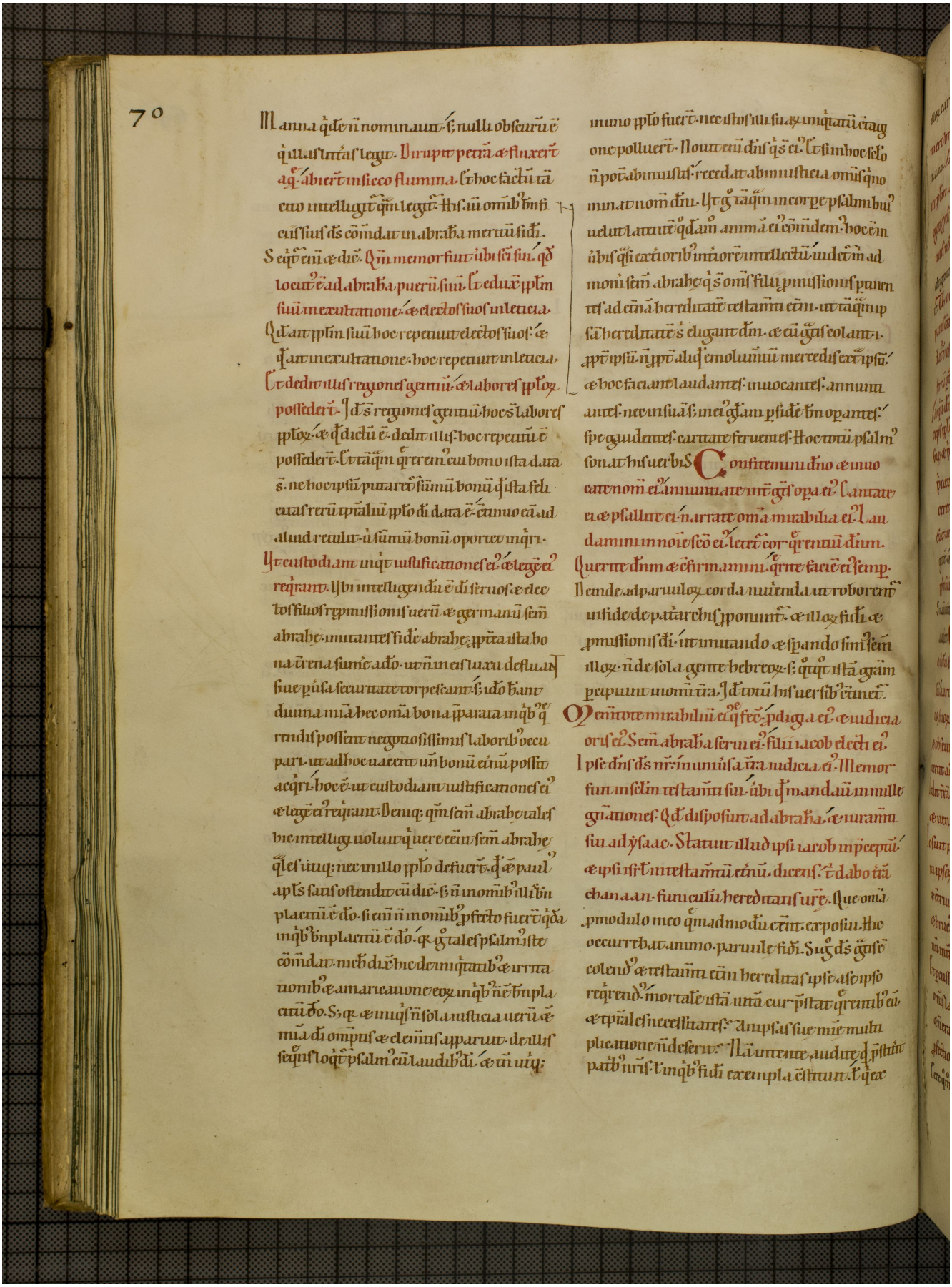

70

Manna qdem nomen autem est, nulli obscurum est quibus litteris legitur. Diruptis petras et fluxerunt aquae, abierunt in siccum flumina. Et hoc factum tamquam intelligitur quin legitur. His autem omnibus benificiis suis dominus commendavit in abraham meritum fidei.

Sequitur enim et dicit. Quoniam memor fuit ubi sua sua, quod locutus est ad abraham puerum suum. Et eduxit populum suum in exultatione et electos suos in letitia. Quod autem populum suum hoc repetunt electos suos et quod in exultatione hoc repetunt in letitia. Et dedit illis regiones gentium et labores populorum possederunt. Id est regiones gentium hoc est labores populorum et quod dictum est dedit illis hoc repetitum est possederunt. Et tamquam quaerentem cur bono ista data sint, ne hoc ipsum putaret esse summum bonum quod ista felicitas terrenorum praeter illum populum dicta est et nunquam ad aliud referatur, ut summum bonum oportet inquirit. Ut custodiant inquit iustificationes eius et legem eius requirant. Ubi intelligendum est dilectos et electos filios regis promissionis esse et germanum semen abrahae, imitantes fidem abrahae, propter ista bona terrena sunt ad ut non in eis iam defluant sive pusillanimes securitatem corpesant, sed ut habeant divina mira haec omnia bona praeparata inquibus requiescere possent neque nos nisi laboribus occupari. Ut ad hoc habeant unum bonum etiam possint acquirere hoc est ut custodiant iustificationes eius et legem eius requirant. Denique quoniam semen abrahae tales hic intelligi voluit quaerere enim semen abrahae qui sit utique nec in illo populo defuerit quod et paulus apostolus ostendit cum dicit. Si in nomine illius bene placitum est domino. Si enim in nomine profecto fuerit quod in inquibus bene placitum est domino. Et quia tales psalmus iste commendat nisi dixit hic de iniquitatibus et iniquitationibus et amaricationes eorum inquibus nisi bene placitum domino. Si quae et in quibus solam iustitiam uerum et mira dei omnipotens et clemens apparuit. De illis sequitur loquitur psalmus cum laudibus dei et cum utique

minimo populo fuerit. Nec illos illi suae iniquitatem contagione polluerit. Nonne cum dicit quis et. Et si in hoc seculo non potest abminus iste recedat abminus iustitia omnis quo minus nomen domini. Ut quid tamquam in corpore psalmi buetur latenter quod iam animae eius commendem. Hoc enim ubi sit exterioribus interioribus intellectum inde enim admoniscam abrahae quis omnes filii promissionis puenitent ad eam haereditatem testamentum eius. Ut tamquam in sua haereditate est elegant dominum. Et cum gaudio colant eum. Propter ipsum non propter aliquid emolumentum meretur eum ipsum. Et hoc faciant laudantes. Invocantes. Annuntiantes. Nec in sua sint mente gaudentes. Sperantes. Cantantes feruentes. Hoc totum psalmus sonat his verbis. Confitemini domino et invocate nomen eius. Annuntiate inter gentes opera eius. Cantate eis et psallite eis. Narrate omnia mirabilia eius. Laudamini in nomine sancto eius. Letetur cor quaerentium dominum. Quaerite dominum et confirmamini. Quaerite faciem eius semper. Deinde ad parvulos corda nutrienda ut roborentur in fide de patriarchis proponunt. Et illos fidei et promissionis dei. Ut imitando et spando simi semen illorum non de sola gente hebreorum sed quot ista gentium populum in omnibus terra. Id est totum his verbis continet. Omnipotente mirabilium eius quae fecit. Propter iudicia oris eius. Semen abrahae servi eius. Filii iacob electi eius. Ipse dominus deus noster in universa terra iudicia eius. Memor fuit in saecula testamentum suum. Ubi quid mandavit in mille generationes. Quod disposuit ad abraham. Et iuramentum suum ad isaac. Statuit illud ipsi iacob in praeceptum. Et ipsi israel in testamentum aeternum dicens. Tibi dabo terram chanaan funiculum hereditatis vestrae. Quae omnia pro modulo meo quomodo dixerunt exposui. Hoc occurrebat animo parvulae fidei. Sicut deus gaudeo colendo et testamentum eius hereditas ipse est ipso requirendo. Mortale ista urna eur pistat quemadmodum et tales necessitates. Ad ipsas sive multiplicationem non deserere. Illa interim audiunt quod pistat patribus nostris. Et inquibus fidei exemplaestitum. Et quae